

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/62/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116010635
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3116010635.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Ondreja Samaša, na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. augusta 2016 prejednal odvolanie obžalovaného

G. L.
nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom F., D. XXX/X, t.č. vo väzbe v ÚVV Ilava,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/44/2016 zo dňa 07.06.2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/44/2016 zo dňa 07.06.2016 bol obžalovaný G. L. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1, písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j) Tr. zák., pretože v období od mesiaca január 2015 až do 09.12.2015 na rôznych miestach v meste Trenčín opakovane po predchádzajúcom dohodnutí si miesta a času predaja predával za sumu 10.- Eur za jednu papierovú skladačku pervitín (metamfetamín) viacerým konzumentom tejto látky a to konkrétne G. A., trvale bytom F., T. XXXX/XX a N. R., trvale bytom F., L., ktorým predal pervitín viackrát minimálne v období od septembra 2015 do 09.12.2015, G. R., trvale bytom F., T. H. XXXX/X a C. H., trvale bytom F., R. XXX/X, ktorým pervitín predal opakovane v období od leta 2015 do 09.12.2015 a minimálne ešte A. U., trvale bytom F., L. XXXX/XX, ktorému pervitín predal viackrát v priebehu prvej polovice roka 2015, pričom obvinený G. L. si metamfetamín za účelom jeho predaja konečným užívateľom zadovážoval v uvedenom období od nezistených osôb nezisteným spôsobom v územnom obvode mesta Trenčín a neskôr aj v meste M. a tento u seba naposledy prechovával až do 00.30 hod. dňa 10.12.2015, kedy bola u neho vykonaná osobná prehliadka príslušníkmi polície, ktorým obvinený po jeho zákonom poučení dobrovoľne vydal 2 ks papierových skladačiek, ktoré podľa znaleckého posudku Kriminalisticko-expertizneho ústavu PZ Bratislava Č. PPZ-KEU-BA-EXP-2015/18351 obsahovali 139 mg kryštalického materiálu - metamfetamínu, ktorý obsahoval viac ako 20 mg účinnej látky metamfetamínu, ktoré množstvo zodpovedá minimálne dvom bežným jednotlivým dávkam drogy, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok.

Bol za to odsúdený podľa § 172 odsek 2 Tr. zákona za použitia § 39 odsek 1 Tr. zákona s prihliadnutím na § 38 odsek 2, 3, 8 Tr. zákona, § 36 písmeno l), § 36 písm. n) Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov a 6 mesiacov. Podľa § 48 odsek 4 Tr. zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu pre výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 76 odsek 1

Tr. zákona a § 78 odsek 1 Tr. zákona súd obžalovanému zároveň uložil ochranný dohľad vo výmere 2 rokov. Podľa § 60 odsek 1 písm. a) Tr. zákona súd obžalovanému zároveň uložil trest prepadnutia vecí a to, 1 kus plastovej striekačky, 4 kusy balenia liekov Zaldiar a 5 kusov nepoužitých injekčných striekačiek.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol v zákonnej lehote napadnutý odvolaním obžalovaného. Odvolanie smerovalo proti výroku o treste. Obžalovaný namietal, že výška trestu odňatia slobody je neprimeraná. Obhajkyňa obžalovaného písomne zdôvodnila odvolanie tým, že obžalovaný podrobne popísal dôvody, ktoré ho k páchaniu trestnej činnosti viedli, neuviedol si v plnom rozsahu závažnosť dosahu tejto trestnej činnosti a nezískal tým žiadny majetkový prospech. Opísal celý distribučný tok drog v meste s uvedením mien a adries, ktorý doručil orgánom činným v trestnom konaní. Žil v spoločnej domácnosti s nezamestnaným otcom a priateľkou, ktorá je epileptička. Obaja boli na ňom finančne závislí, pričom podnikal a pracoval brigádnicky. Doposiaľ páchal najmä majetkovú trestnú činnosť, bolo to ovplyvnené vždy prítomnosťou alkoholu alebo drog. Pokúsil sa aj liečiť, avšak neúspešne. Chápe, že mu priťažila jeho trestná minulosť a spáchanie skutku v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia, avšak s ohľadom na jeho rodinné pomery sa mu trest javí ako neprimerane prísny. Preto navrhuje, aby odvolací súd rozsudok vo výroku o treste zrušil a sám vo veci rozhodol.

Prokurátor sa k odvolacím námietkam obžalovaného písomne vyjadril tak, že rozsudok považuje za zákonný, trest uložený obžalovanému za dostatočný k jeho náprave a ochrane spoločnosti pred osobou páchatel'ou. Dopustil sa obzvlášť závažného zločinu drogového charakteru, na potieraní ktorého je prvoradý záujem spoločnosti. Trest mu bol ukladaný za použitia moderačného oprávnenia v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zák. a to 18 mesiacov pod zákonom stanovenú spodnú hranicu trestnej sadzby napriek skutočnosti, že u obžalovaného ide o osobu napriek mladému veku už v poradí deviatykrát odsúdenú. Žalovanej trestnej činnosti sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu pre inú trestnú činnosť. Uloženie akéhokoľvek trestu nižšieho, ako ho uložil prvostupňový súd, by bolo nedôvodné, nedostatočné a v rozpore s účelom ukladania trestov v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. Navrhol preto odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného, tento na písomných dôvodoch odvolania zotrval a prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie. Postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní vydal vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal, odvolací súd tento výrok preskúmal iba z hľadiska chýb odôvodňujúcich podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por., pričom v tomto smere žiadne pochybenie nezistil.

K odvolaním napadnutému výroku o treste uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. V prvom rade súd prvého stupňa nesprávne zistil a ustálil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Súdom prvého stupňa totiž priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. n) Tr. zák., teda že vyhlásením o vine na hlavnom pojednávaní napomáhal súdu ale zároveň z tohto dôvodu pri ukladaní trestu aplikoval aj ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák., čo je dvojnásobným vyhodnotením tejto okolnosti. Na druhej strane mu prvostupňový súd nepriznal priťažujúcu okolnosť uvedenú pod § 37 písm. m) Tr. zák., hoc je osobou viackrát súdne trestanou a všetky odsúdenia nemá zahladené. Správne mal byť teda pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností ustálený ako vyrovnaný a trest následne ukladaný v rámci trestnej sadzby. Odvolací súd však uvedené pochybenie prvostupňového súdu nemohol napraviť, keďže odvolanie nepodal prokurátor.

Ďalej odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že trestná sadzba zločinu podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. je v rozmedzí od 10 rokov do 15 rokov. Zohľadniac u obžalovaného súdom prvého stupňa skonštatovanú prevahu poľahčujúcich okolností, bola mu potom správne podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. táto trestná sadzba upravená na 10 rokov až 13 rokov a 4 mesiace.

Obžalovaný G. L. je osobou osemkrát súdne trestanou, pre trestnú činnosť rôznorodého charakteru. V minulosti mu boli ukladané aj nepodmienečné tresty odňatia slobody. Napríklad aj za trestný čin ublíženia na zdraví, či výtržníctva, teda nielen za majetkovú trestnú činnosť, z čoho je zrejmé, že ani násilné konanie mu nie je cudzie a nemožno ani v tomto prisvedčiť odvolacím námietkam obžalovaného.

Tresty mu v minulosti uložené ako je zrejmé, nemali na neho žiaden prevýchovný vplyv, a neodradili ho od páchania závažnej vysoko spoločensky nebezpečnej drogovej trestnej činnosti s rozsiahlymi a ťažko napravitelnými následkami. Taktiež bol 4-rát uznaný vinným za priestupky rôzneho charakteru. Skutku, ktorý je predmetom tohto konania sa dopustil v skúšobnej dobe, po podmienenom prepustení z posledného výkonu trestu odňatia slobody. Z uvedeného je zrejmé, že ani tento výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody u obžalovaného nesplnil svoj účel. Je teda potrebné, s poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, na jeho prevýchovu pôsobiť opätovne, a to trestom odňatia slobody nepodmienečným a zároveň aj dostatočne prevýchovným.

Prvostupňovým súdom mu ukladaný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov a 6 mesiacov, teda v zmysle § 39 ods.1 Tr. zák. znížený o 18 mesiacov pod dolnú hranicu, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, sa javí odvolaciemu súdu ako správny, zákonný, zodpovedajúci závažnosti skutku kladenému mu za vinu, a zároveň aj ako trest spravodlivý. Takýto trest odňatia slobody mu bol ukladaný práve s poukazom na vyhlásenie o vine, ktoré dal pred súdom a s ohľadom na prevažujúce poľahčujúce okolnosti, pretože je zrejmé, že osobe s takou trestnou minulosťou hrozil pre závažnú drogovú trestnú činnosť spáchanú navyše v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia, trest podstatne vyšší ako je spodná hranica trestnej sadzby. V tomto treste je okrem toho daný dostatočný výraz aj okolnosti spolupráce obžalovaného s objasňovaním inej drogovej trestnej činnosti. Zároveň tento trest zodpovedá aj všetkým zásadám uvedeným v § 34 ods. 1, 4 Tr. zák., ako aj zásadám generálnej a individuálnej prevencie.

Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam považoval odvolací súd trest odňatia slobody uložený obžalovanému za primeraný a zároveň aj potrebný. A tu treba prisvedčiť vyjadreniu prokurátora, že by uloženie kratšieho trestu odňatia slobody, tak ako sa toho domáhal obžalovaný, bolo neprimerane mierne a nezodpovedalo by zásadám ukladania trestov vyžadovanými príslušnými ustanoveniami Trestného zákona.

Odvolací súd neakceptoval ani námietky obžalovaného s poukazom na odkázanosť ostatných členov rodiny na jeho osobu. Aj obžalovanému muselo byť zrejmé, aké následky bude mať nevedenie riadneho života počas skúšobnej doby podmieneného prepustenia, t.j. páchanie ďalšej trestnej činnosti, a že toto bude viesť v ďalšom k nepodmienečnému trestu. Pokiaľ obžalovaný zvažuje vinu na požívanie alkoholu, či drog, bolo jeho prvoradou povinnosťou sa z uvedených závislostí liečiť a zaradiť sa do života.

Napokon odvolací súd nezistil ani pochybenie zo strany súdu prvého stupňa, pokiaľ tento na výkon uloženého trestu zaradil obžalovaného do ústavu so stredným stupňom stráženia. Obžalovaný totiž bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený pre úmyselný trestný čin.

Taktiež v prípade uloženia ochranného dohľadu, či trestu prepadnutia veci odvolací súd nezistil žiadne pochybenie zo strany prvostupňového súdu a v celom rozsahu preto v ďalšom poukazuje na podrobné zdôvodnenie uvedené v rozhodnutí prvostupňového súdu.

Z uvedených dôvodov nepovažoval preto odvolací súd odvolanie obžalovaného za dôvodné a toto potom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.